
BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE UITVOERING VAN HET DECREET VAN 13 JULI 2007 INZAKE MEDISCH EN ETHISCH VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING

Advies van de Vlaamse Sportraad

Vlaams minister Philippe Muyters vroeg de Vlaamse Sportraad op 26 augustus 2009 per brief om advies over dit ontwerp van besluit.
De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 8 september 2009 het volgende advies uit.

De Vlaamse Sportraad staat erg positief tegenover de principes van het decreet, zo bleek in zijn advies van 22 april 2008. Het wordt nu wel even opletten dat de uitvoering niet in *window dressing* en abstracte rapporteringen vervalt, en dat de Vlaamse overheid ook niet dirigistisch overkomt. Een stimulerende en positieve aanpak is nodig.

Federaties moeten ervoor zorgen dat de acties waarmee zij hun thema en richtsnoeren willen realiseren, het niveau van de sportclub bereiken, met name de clubbestuurder, de trainer en de sporter. Het wordt een lang proces van sensibilisering en actieve participatie van onder uit, waarbij een totaalbeleid beoogd moet worden.

De Vlaamse Sportraad stelt voor dat elke federatie uit haar ingediende voorstellen één prioritair thema met de daaraan gekoppelde richtsnoeren voor de duur van één olympiade selecteert en uitwerkt.

De Vlaamse Sportraad geeft enkele suggesties wat de aanpak betreft.

- Ethisch verantwoord sporten mag niet beperkt blijven tot de federaties en de clubs, ook de gemeentelijke sportdiensten (via sportbeleidsplannen ed), trainers en begeleiders (via de Vlaamse Trainersschool) en de lokale sportraden moeten ermee bezig zijn. Dat is wat de Vlaamse Sportraad bedoelt met een totaalbeleid.
- Aangezien het om een decretale taak gaat, moet er een vorm van controleerbaarheid zijn, van afdwingbaarheid ook, zonder in overdreven administratie te vervallen.
- Het mag niet bij woorden of intentieverklaringen blijven — bijvoorbeeld enkel de Panathlon-verklaring ondertekenen. Er moet actief, concreet en meetbaar rond ethiek in de sport worden gewerkt. Daarbij is het proces, de weg er naartoe soms

belangrijker dan het resultaat. Federaties kunnen via de uitwisseling van *good practices* veel van elkaar leren. Ook kleine *good practices* moeten worden erkend. Minstens één *best practice* moet worden beschreven. Goede voorbeelden van federaties mogen niet klakkeloos worden overgenomen. Van elke sportfederatie wordt een eigen, specifieke invulling verwacht.

- Het project mag niet verzanden in negatieve of repressieve toestanden, sportfederaties en clubs moeten op een positieve manier tonen waar ze mee bezig zijn.
- Administratieve overlast moet worden vermeden. Kwaliteit is belangrijker dan kwantiteit. Voor federaties zou de aandacht voor ethiek een vanzelfsprekend onderdeel van hun werking en beleid moeten worden. Ethiek moet in hun werking en beleid verweven zijn.

De Vlaamse Sportraad wijst er ten slotte op dat **niet** medisch verantwoord sporten, dopinggebruik bijvoorbeeld, óók een ethische kwestie is.

Bart Vanreusel, *voorzitter van de Vlaamse Sportraad*
Line Dumoulin, *ondervoorzitter*
Lieven De Clercq, *secretaris*

VLAAMSE SPORTRAAD — Arenbergstraat 9 - 1000 Brussel — T 02 553 06 29
bart.vanreusel@faber.kuleuven.be; line.dumoulin@bvlo.be; lieven.declercq@cjsm.vlaanderen.be